

приятелското отношение, което съществувало между одризките царе и атиянините и за което ще се спомене по-долу. Не само Спарадокост е употребявал атическата монетна система, но и неговият синъ и наследник на Ситалка Севтесъ I. е ковалъ атически дидрахми съ тегло 8·50 гр.⁹⁾

Големъ разцвѣтъ на Одризката държава въ царуваньето на Ситалкесъ (около 431—424. год. пр. Хр.)

Наслѣдникъ на Тереа билъ синъ му Ситалкесъ.¹⁾ Къмъ него е прибѣгналъ изгонениятъ скитски царь, Скилесъ, да търси помощъ противъ несобствения си братъ Октамасадесь, сестринъ синъ на Ситалка. Майката на Скилеса, синъ на Арияпитетъ скитски царь била гъркиня отъ Черноморския градъ Истросъ и тя го научила на гръцки езикъ и писменостъ. — Слѣдъ смъртта на баща си Скилесъ се възкачила на скитския прѣстолъ и се оженилъ за една отъ вдовиците на покойния си баща, на име Опса, родомъ скитянка. Поради гръцкото си възпитание Скилесъ взелъ до крайностъ да прѣзира народните скитски обичаи, носия и религия и да прѣпочита гръцките, така че скитите го намразили и свалили отъ прѣстола, на който качили брата му Октамасада, роденъ отъ дъщерята на Тереа, одризки царь. Тогава Скилесъ побѣгналъ въ Тракия, кѫде го прѣсъдвали Октамасадесь съ войска. Скитските и тракийските войски се срѣщали на брѣговете на Дунава. Прѣди да

⁹⁾ Монетната единица въ Гърция и въ съсѣдните съ нея страни била за сребърни монети *дидрахма* (*διδραχμή*) и произведените отъ нея умножения: *тридрахма* (*τριδραχμός*), която се срѣща доста рѣдко и най-сетне *тетрадрахма* (*τετράδραχμος*), която струвала четири драхми. Драхмата се подраздѣляла на шестъ оболи — (*δέσμος*). Колкото и да се вижда проста тази система, изучването на теглата на гръцките монети е доста сложно и не датамъ лесно, защото теглините системи не били едни и сѫщо даже и въ най-близки и съсѣдни държави. Така напр. египетскиятъ статеръ, който билъ общеприетъ въ цѣлъ Пелопонезъ, теглилъ 12·57 грама, когато еубейскиятъ или атическиятъ статеръ 8·74 грама: споредъ това атическата тетрадрахма теглила 17·48 грама. Това основно тегло постепенно различно било смялано въ разни градове и държави; така напр. тракийскиятъ градъ Маропея и островът Тасосъ въ 2. вѣкъ пр. Хр. ковали тетрадрахми съ типъ на Диониса на лицето; при всичко че тези монети принадлежатъ къмъ една и сѫща теглила система, именно атическата или еубейската, маропейските тетрадрахми теглиха само 14·75 грама — 16·6 гр., когато теглото на тетрадрахмите отъ Тасосъ се възкачава отъ 16·62 грама — 16·86 грама.

Монетна единица за златните монети билъ златниятъ статеръ — *статеръ хрисобус*, равенъ по теглото си на двѣ сребърни драхми; най-обикновеното подраздѣление на статера била *хектъ* — шестина, която струвала $\frac{1}{6}$ отъ статера. Александъръ Велики ковалъ и златни двустатери. Най-голяма досега известна златна монета ковалъ Еврратидесь, царь въ Бактрияна (около 200.—150. год. пр. Хр.), въ стойност отъ 20 златни статери; единствениятъ екземпляръ отъ тая най-голяма златна монета се съхранява въ нумизматическия кабинетъ на *Bibliotheque Nationale* въ Парижъ. — Златниятъ статеръ, називаемъ просто *хрисобус*, кое то отговаря на българското жълтица, често се назовава споредъ името на царя или града, отъ който и гѣто билъ кованъ: Александрови статери се казвали: *хрисобус Алевандреус*, Филиповиъ — *Филиппеус*, Коринтскиъ — *Коринтес*, Кизикийскиъ — *Кизиконис* и др. Персийскиятъ златенъ статеръ съ тегло 8·385 грама се казвалъ *дарзикобус*. Срав. *Blanchet, Monnaies grecques* p. 30.

¹⁾ Срѣщатъ се нѣколко форми отъ това име: *Σιτάλκας*, *Σιτάλκης*, *Σειτάλκης*. *Herod.* IV. 80. *Thucyd.* II. 29. *Xenoph.* *Anab.* VI. 1. 2. *Σιτάλκας* се казвалъ синътъ на славния Ситалкесъ; като трети *Σιτάλκης* се споменува синътъ на Керс滂тесъ, който билъ началникъ на конница въ врѣмето на Александъръ Велики; въ единъ латински надписъ се чете: *Sitalces divi Augusti eques Thracum*. Срав. *Tomaschek, Die alten Thraker*, II. 43, който сравнява *Σείτα* — съ санскритски коренъ *citā*, сѫ и толкува *seito*, *sito* — въ значение спокоенъ, миренъ.